

Nguyễn Đình Chiểu

Vài câu xướng họa

Ở xã Trường Bình có một ông thầy thuốc tánh tình rất ngay thẳng đến độ ngang tàng. Dân chúng quanh vùng vẫn gọi ông là Thầy Tàng. Ông này bị lãng tai và hay qua lại thường xuyên chơi với cụ đồ Chiểu.

Một hôm đang ngồi chơi, Thầy Tàng xướng :

Trâu khát nước bò xuống uống

Cụ Chiểu nghe xong họa lại :

Trê thềm mỗi lúc lên ăn

Câu đối hay ở chỗ là hai chữ bò và lúc vừa có thể hiểu như động từ vừa có thể hiểu như danh từ. Trâu vì khát nước nên mới bò xuống uống, cũng như trê vì thềm mỗi nên mới lúc lên ăn, hay là cá trê thềm mỗi nhưng cá lúc lại lên ăn.

Rồi cụ Chiểu lại xướng :

Thầy Tàng tai không nghe sấm

Có thể hiểu Thầy Tàng vì lãng tai nên không nghe được tiếng sấm, hay là Thầy Tàng để tiếng sấm ở ngoài tai, không sợ oai trời. Cụ Chiểu vừa có ý chọc Thầy Tàng bị lãng tai vừa có ý nói để tánh ngang tàng không sợ trời đất của thầy.

Thầy Tàng họa lại :

Đồ Chiểu mắt chẳng xé mây

Thầy Tàng cũng có ý vừa chọc cụ Chiểu mù lòa, vừa cũng muốn dùng lời của Mã Siêu nói khi mới hàng Lưu Bị : Nay gặp được minh chúa thì chẳng khác nào như vén được đám mây mà trông thấy trời xanh, để phân bua rằng thời buổi này đâu có ai là minh chúa mà ông phải kính trọng, cũng như cụ Chiểu có thấy được minh chúa không ?

*****VND sưu tầm